AJÁNLÁSOK

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

(2008. április 10.)

a szellemi tulajdon kezeléséről a tudásátadás során, valamint az egyetemeknek és más állami kutatószervezeteknek szóló gyakorlati útmutatóról

(az értesítés a C(2008) 1329. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2008/416/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 165. cikkére,

mivel:

(1) A lisszaboni stratégia 2005-ös újraindításakor az állam- és kormányfők hangsúlyozták, hogy az állami kutatószervezetek – beleértve az egyetemeket – és az ipar közötti szorosabb kapcsolat kulcsszerepet játszhat a tudásalapú társadalmat lendületbe hozó ötletek elterjedésének és felhasználásának elősegítésében, valamint a versenyképesség és az életszínvonal növelésében.

(2) Erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy a tudást hatékonyabban lehessen társadalmi és gazdasági előnyökké alakítani. Szükséges tehát, hogy az állami kutatószervezetek terjesszék és hatékonyabban hasznosítsák az állami forrásokból finanszírozott kutatások eredményeit, azok új termékekké és szolgáltatásokká alakítása érdekében. E cél megvalósításának eszközei különösen az egyetemek és a vállalatok közötti együttműködések – együttműködés keretében vagy szerződés alapján végzett, a magánszférával közösen folytatott vagy finanszírozott kutatások –, a licenciák és a spin-off vállalkozások létrehozása.

(3) Az állami forrásokból finanszírozott kutatások eredményeinek hatékony hasznosítása a szellemi tulajdon (vagyis a találmányokat, szoftvereket, adatbázisokat és mikroorganizmusokat jogi eszközökkel – pl. szabadalom – való védettségüktől függetlenül magában foglaló, legszélesebb értelemben vett tudás) megfelelő kezelésétől, a vállalkozói kultúrának és az ahhoz kapcsolódó képességeknek az állami kutatószervezetekben való elterjesztésétől, valamint a köz- és a magánszféra közötti párbeszéd és kapcsolatok javításától függ.

(4) Az állami kutatószervezetek tevékeny részvétele a szellemi tulajdon kezelésében és a tudásátadásban alapvető fontosságú a társadalmi és gazdasági előnyök létrehozása, valamint az egyetemi hallgatók, a kutatók és további finanszírozási források érdekeltté tétele céljából.

(5) Az elmúlt években a tagállamoknak több kezdeményezése is volt a nemzeti szinten zajló tudásátadás elősegítése érdekében, de a nemzeti szabályozási keretek, politikák és gyakorlati megoldások közötti jelentős különbségek, valamint a szellemi tulajdonnak az állami kutatószervezeteken belüli kezelésére vonatkozó szabványok sokfélesége akadályozza és gátolja a nemzeti kereteket túllépő, európai szintű tudásátadást és az európai kutatási térség megvalósítását.

(6) A tudásátadás közös európai keretrendszerének szempontjait meghatározó 2007-es bizottsági közleményt és iránymutatást [1] követően az Európai Tanács 2007 júniusában felhívta a Bizottságot, hogy a tagállamoknak szóló ajánlás formájában készítsen útmutatót a szellemi tulajdonnak az állami kutatószervezetek általi kezeléséről.

(7) Ezen ajánlás arra irányul, hogy szakpolitikai iránymutatással szolgáljon a tagállamoknak és régióiknak a nemzeti iránymutatások és keretek fejlesztéséhez és korszerűsítéséhez, valamint gyakorlati útmutatót biztosítson az állami kutatószervezetek számára annak érdekében, hogy fejlődjön ezen intézményeknek a szellemi tulajdon kezelésére és a tudás átadására vonatkozó gyakorlata.

[1] COM(2007) 182.

(8) A kutatás és fejlesztés területén való együttműködésnek, valamint a Közösség és harmadik országok közötti tudásátadásnak egyértelmű és egységes ajánlásokon és gyakorlati megoldásokon kell alapulnia, ami igazságos és méltányos hozzáférést biztosít a nemzetközi kutatási együttműködésekből származó szellemi alkotásokhoz, és egyaránt hasznos valamennyi érintett közreműködő számára. Ezzel összefüggésben a mellékelt gyakorlati útmutatót célszerű közös hivatkozási alapként használni.

(9) Számos olyan bevált gyakorlati módszer létezik, amelyek segíthetik a tagállamokat ezen ajánlás végrehajtásában. A tagállamoknak maguknak kell megválasztaniuk azt az eljárást és módszert, amellyel a – saját helyzetükre tekintettel – leghatékonyabban tudják biztosítani az ezen ajánlásban megfogalmazott elvek betartását; szem előtt tartva azt, hogy az egyik tagállamban hatékonynak bizonyuló módszer egy másik tagállamban esetleg kevésbé lesz eredményes. A már meglévő közösségi és OECD útmutatókat szintén célszerű figyelembe venni.

(10) A Bizottságnak és a tagállamoknak figyelemmel kell kísérniük ezen ajánlás végrehajtását és hatásait, továbbá elő kell mozdítaniuk a tudásátadásra vonatkozó bevált módszerek cseréjét,

AJÁNLJA, HOGY A TAGÁLLAMOK:

1. gondoskodjanak arról, hogy a tudásátadást valamennyi állami kutatószervezet stratégiai feladatként határozza meg;

2. az állami kutatószervezeteket ösztönözzék arra, hogy dolgozzák ki és tegyék közzé a szellemi tulajdon kezelésére vonatkozó, az I. mellékletben meghatározott „Gyakorlati útmutatónak” megfelelő politikájukat és eljárásaikat;

3. támogassák egyfelől az állami kutatószervezetek tudásátadással összefüggő teljesítményének és képességeinek fejlesztését, másfelől azokat az intézkedéseket, amelyekkel növelhető a – főként a természettudományi és a műszaki tanulmányokat végző – egyetemi hallgatóknak a szellemi tulajdonnal, a tudásátadással és a vállalkozói szellemmel kapcsolatos tudatossága és képességei;

4. a kutatási eredményekhez való szabad hozzáférést elősegítő lépésekkel fejlesszék az állami finanszírozású kutatásokból származó eredmények széles körű terjesztését, ugyanakkor – szükség szerint – gondoskodva a szellemi tulajdont védelméről is;

5. működjenek együtt és tegyenek lépéseket a szellemi tulajdonra vonatkozó saját rendszerük koherenciájának növelésére a szellemi tulajdonjogokkal összefüggésben úgy, hogy támogatják a határokon átnyúló kutatási és fejlesztési együttműködést és tudásátadást;

6. az ezen ajánlásban megfogalmazott elveket vegyék alapul, amikor a szellemi tulajdon kezelésére és az állami kutatószervezetek általi tudásátadásra vonatkozó nemzeti iránymutatást vagy szabályozást fogadnak el vagy korszerűsítenek, amikor kutatási együttműködési megállapodásokat kötnek harmadik országokkal, amikor a tudásátadást támogató más intézkedéseket hoznak, amikor új politikát vagy finanszírozási rendszert vezetnek be ezen a területen, vagy amikor alkalmazzák az állami támogatásokra vonatkozó szabályokat;

7. tegyenek lépéseket a gyakorlati útmutató lehető legszélesebb körű végrehajtása érdekében akár a közvetlen, akár a kutatásokat finanszírozó nemzeti vagy regionális szervek által elfogadott szabályokon keresztüli alkalmazás útján;

8. a szellemi tulajdon és a szellemi tulajdonjogok gyakorlása vonatkozásában – valamennyi közreműködő fél kölcsönös előnyére – részesítsék méltányos és igazságos bánásmódban a nemzetközi kutatási projektek tagállami és harmadik országbeli résztvevőit;

9. jelöljék ki azt a nemzeti kapcsolattartási pontot, amelynek feladatai közé tartozik az állami kutatószervezetek és a magánszféra közötti tudásátadásra vonatkozó intézkedések összehangolása, beleértve a nemzeti határokon átnyúló problémáknak a más tagállamok kapcsolattartási pontjaival való közös rendezését;

10. vizsgálják meg, és a nemzeti sajátosságok figyelembevételével alkalmazzák a II. mellékletben szereplő bevált gyakorlati módszereket;

11. 2010. július 15-ig, majd azt követően kétévente tájékoztassák a Bizottságot az ezen ajánlás alapján meghozott intézkedésekről és azok hatásairól.

Kelt Brüsszelben, 2008. április 10-én.

a Bizottság részéről

Janez POTOČNIK

a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

Gyakorlati útmutató az egyetemek és más állami kutatószervezetek számára a szellemi tulajdonnak a tudásátadás során való kezeléséről

Ez az útmutató három nagy csoportba foglalt elveket tartalmaz.

A szellemi tulajdonra vonatkozó intézményi politikával kapcsolatos elvek képezik az alapját azon elveknek, amelyeket az állami kutatószervezeteknek alkalmazniuk kell a – saját vagy együttműködés keretében végzett – kutatási és fejlesztési projektekből származó szellemi tulajdonjog hatékony kezelése érdekében.

A tudásátadásra vonatkozó politikával kapcsolatos elvek kiegészítik a szellemi tulajdonra vonatkozó politikával kapcsolatos elveket, de sokkal inkább a szellemi alkotások tényleges megismertetésére és hasznosítására irányulnak, függetlenül attól, hogy e javak szellemi tulajdonjogokkal védettek-e.

Az együttműködés keretében vagy szerződés alapján végzett kutatásokra vonatkozó elveket minden olyan kutatási tevékenységre ajánlott alkalmazni, amelyet egy állami kutatószervezet a magánszférával közösen folytat vagy finanszíroz, beleértve különösen azokat az együttműködésen alapuló kutatásokat, amelyek keretében valamennyi szereplő K+F feladatokat lát el, valamint azokat a szerződésen alapuló kutatásokat, amelyek keretében a magáncég alvállalkozásba adja a K+F feladatokat az állami kutatószervezetnek.

A szellemi tulajdonra vonatkozó intézményi politikával kapcsolatos elvek

1. Az állami kutatószervezetek hosszú távú stratégiájának és feladatának részeként ki kell alakítani – és mind az intézményen belül, mind azon kívül népszerűsíteni kell – a szellemi tulajdonra vonatkozó politikát, és ezzel egyidejűleg létre kell hozni egy kizárólagos kapcsolattartási pontot.

2. E politika keretében egyértelmű szabályokat kell lefektetni az egyetemi dolgozók és hallgatók számára, különösen a potenciális kereskedelmi értékkel rendelkező új ötletek nyilvánosságra hozatalára, a kutatási eredmények tulajdonjogára, nyilvántartások vezetésére, az érdekellentétek kezelésére és a harmadik felekkel való kapcsolatukra vonatkozóan.

3. Az állami kutatószervezet stratégiájával és feladatával összhangban, valamint a társadalmi és gazdasági előnyök optimalizálása érdekében támogatni kell a szellemi alkotások számbavételét, hasznosítását és – adott esetben – védelmét. E célból különböző megközelítéseket lehet alkalmazni – esetlegesen az érintett tudományos vagy műszaki területhez igazodva –, mint például a „közkinccsé tétel" vagy a „nyílt innováció" stratégiája.

4. Megfelelő ösztönzéssel biztosítani kell, hogy minden érintett dolgozó tevékeny szerepet játsszon a szellemi tulajdonra vonatkozó politika végrehajtásában. Ezek az ösztönzők ne kizárólag pénzügyi jellegűek legyenek, hanem segítsék elő a szakmai előrelépést is azzal, hogy a tudományos követelmények mellett a szellemi tulajdonnal és a tudásátadással kapcsolatos megfontolásokat is beépítenek a kutatószervezetekben dolgozók szakmai értékelésére szolgáló eljárásokba.

5. Meg kell fontolni, hogy az állami kutatószervezetek hozzanak-e létre koherens portfóliót a szellemi alkotásokból – például meghatározott technológiai területen –, illetve adott esetben más állami kutatószervezetek szellemi tulajdonjogait is magában foglaló szabadalmi társulást vagy szellemi tulajdonközösséget. Ez megkönnyítheti a kutatási eredmények hasznosítását a várható bevételek egyfajta kritikus tömegének elérése és a harmadik feleket terhelő költségek csökkentése révén.

6. Képzési programokkal emelni kell az egyetemi hallgatóknak és a kutatóknak a szellemi tulajdonnal és a tudásátadással kapcsolatos tudatosságát, valamint biztosítani kell, hogy a szellemi tulajdonnal és a tudásátadással összefüggő projektek irányításáért felelős személyek megfelelő képességekkel rendelkezzenek, és részesüljenek a szükséges képzésekben.

7. Olyan kiadási/ismeretterjesztési politikát kell kialakítani és terjeszteni, amely elősegíti a kutatási és fejlesztési tevékenységek eredményeinek széles körben való elterjesztését (például szabadon hozzáférhető publikációk révén), miközben – a lehető legkorlátozottabb mértékben – a szellemi tulajdonjogok védelme érdekében lehetőséget teremt a késleltetett közzétételre.

A tudásátadásra vonatkozó politikával kapcsolatos elvek

8. Az állami finanszírozású kutatásokból származó eredmények felhasználásának elősegítése, valamint társadalmi és gazdasági hatásaik optimalizálása érdekében számba kell venni minden lehetséges hasznosítási mechanizmust (licenciák vagy spin-off vállalkozások) és a hasznosításba bevonható minden lehetséges partnert (spin-off vagy hagyományos vállalkozások, más állami kutatószervezetek, befektetők, innovációtámogatási szolgálatok vagy ügynökségek), és ezek közül ki kell választani a legmegfelelőbbeket.

9. Noha a szellemi tulajdonra és a tudásátadásra vonatkozó proaktív politika többletbevételeket eredményezhet az állami kutatószervezetek számára, ilyen politika kialakítása nem elsődleges célkitűzés.

10. Biztosítani kell, hogy az állami kutatószervezetek – a technikailag képzett személyzeten felül – igénybe vehessenek szakmai tudásátadási szolgáltatásokat, vagy rendelkezzenek ilyenekkel, beleértve a jogi, pénzügyi, kereskedelmi és szellemi tulajdonvédelmi tanácsadók segítségét.

11. Licenciákra vonatkozó politikát kell kialakítani és közzétenni annak érdekében, hogy az állami kutatószervezet licenciákra vonatkozó gyakorlata egységes, a licenciákat érintő ügyletekkel kapcsolatos eljárás pedig tisztességes legyen. Különösen az állami kutatószervezetek tulajdonában álló szellemi alkotások átruházásakor, illetve kizárólagos licenciák odaítélésekor [1] kell körültekintően eljárni, és főként a nem európai harmadik felekkel kötendő ügyletek tekintetében. A hasznosítási célú licenciák odaítélésére megfelelő pénzügyi vagy egyéb ellenérték fejében kerülhet sor.

12. Olyan spin-off vállalkozások létrehozására vonatkozó politikát kell kialakítani és közzétenni, amely lehetővé teszi az állami kutatószervezetekben dolgozók számára, illetve ösztönzi őket arra, hogy – adott esetben – részt vegyenek spin-off vállalkozások létrehozatalában, valamint amely egyértelművé teszi a spin-off vállalkozások és az állami kutatószervezetek közötti hosszú távú kapcsolatokat.

13. Egyértelmű elveket kell meghatározni a tudásátadásból származó pénzügyi ellenszolgáltatásoknak az állami kutatószervezet, az érintett kutatóhely és a szellemi alkotásokat létrehozók közötti megosztásával kapcsolatban.

14. Nyomon kell követni a szellemi tulajdon védelmére és a tudásátadásra irányuló tevékenységeket, valamint a kapcsolódó eredményeket; ez utóbbiakat rendszeresen nyilvánosságra kell hozni. Hasznosításuk elősegítése érdekében láthatóbbá kell tenni a magánszektor számára az állami kutatószervezetek kutatási eredményeit, valamint a vonatkozó szakismereteket és szellemi tulajdonjogokat.

Az együttműködés keretében és a szerződés alapján végzett kutatásokkal kapcsolatos elvek [2]

15. Az együttműködés keretében és a szerződés alapján végzett kutatási tevékenységnek összhangban kell lennie valamennyi fél feladataival. E szabályoknak tekintettel kell lenniük a magánforrásból származó finanszírozás mértékére, és összeegyeztethetőnek kell lenniük a kutatási tevékenység céljaival: különösen a kutatás társadalmi, gazdasági és kereskedelmi hatásainak optimalizálásával; az állami kutatószervezetek azon célkitűzésével, hogy tevékenységük vonzó legyen a kutatásokat finanszírozó magánforrások számára; a szellemi tulajdonnal kapcsolatos olyan szemléletmód kialakításával, amely lehetővé teszi az egyetemi és az együttműködés keretében végzett kutatások folytatását; valamint a K+F eredmények elterjesztését akadályozó tényezők kiküszöbölésével.

16. A szellemi tulajdonnal kapcsolatos problémákat vezetői szinten és a lehető leghamarabb – lehetőség szerint a kutatás megkezdése előtt – tisztázni kell. A szellemi tulajdonnal kapcsolatos problémákba beletartozik a kutatás során keletkező szellemi alkotások (a továbbiakban: új ismeretek) tulajdonjoga; a már a kutatás megkezdése előtt a felek tulajdonába tartozó, és a kutatás elvégzéséhez vagy a kutatási eredmények hasznosításához szükséges szellemi alkotások (a továbbiakban: meglévő ismeretek) számbavétele; az új és a meglévő ismeretekhez az említett célokból való hozzáférést biztosító jogok [3]; valamint a bevételek elosztása.

17. Együttműködés keretében végzett kutatás esetén az új ismeretek tulajdonjoga azt a felet illeti, amelyik az ismeretet létrehozta, de ezek az ismeretek átadhatók a többi félnek olyan előzetesen megkötött szerződés alapján, amely megfelelően tükrözi a felek érdekeit, feladatait, valamint pénzügyi és egyéb hozzájárulásait. Kutatási szerződés esetén az állami kutatószervezet által létrehozott új ismeretek tulajdonjoga a magánfelet illeti. A kutatások nincsenek hatással a meglévő ismeretek tulajdonjogára.

18. A hozzáférési jogok [3] kérdését vezetői szinten és a lehető leghamarabb – lehetőség szerint a kutatás megkezdése előtt – tisztázni kell. Amennyiben a kutatás elvégzéséhez vagy valamelyik fél új ismereteinek hasznosításához szükséges, hozzáférést kell biztosítani a több fél tulajdonát képező új vagy meglévő ismeretekhez, olyan feltételekkel, amelyek megfelelően tükrözik a felek érdekeit, feladatait, valamint pénzügyi és egyéb hozzájárulásait.

---

[1] A kutatási és fejlesztési projektek azon eredményeit illetően, amelyek felhasználása többcélú lehet, kerülni kell az alkalmazási területre vonatkozó korlátozást nem tartalmazó kizárólagos licenciákat. Ezenfelül az állami kutatószervezetnek – elvileg – fenn kell tartania magának a kutatási eredmények megismertetését és a kutatás folytatását lehetővé tévő jogokat.

[2] Ha az állami kutatószervezet szerződésen alapuló vagy együttműködés keretében megvalósuló kutatás céljából kapcsolatba lép valamely ipari szereplővel, a Bizottság automatikusan (tehát bármilyen értesítési követelmény nélkül) úgy fogja tekinteni, hogy az ipari szereplő nem kap közvetett állami támogatást az adott kutatószervezeten keresztül, amennyiben a kutatáshoz, fejlesztéshez és innovációhoz nyújtott állami támogatások közösségi keretrendszerében (HL C 323., 2006.12.30., 1. o.) és különösen annak 3.2.1. és 3.2.2. pontjában meghatározott feltételek teljesülnek.

[3] Hozzáférés alatt azok a jogok értendők, amelyeket a felek biztosítanak egymásnak, szemben a harmadik személyeket megillető licenciákkal. E jogok meghatározzák, hogy az adott fél mely új vagy meglévő ismeretet használhatja fel kutatási és/vagy hasznosítási céllal, illetve milyen feltételekkel.

II. MELLÉKLET

Az államigazgatási szervek gyakorlatának azon elemei, amelyek megkönnyítik az egyetemek és más állami kutatószervezetek számára a szellemi tulajdonnak a tudásátadás során való kezelését

A tudásátadás mint az állami kutatószervezetek stratégiai feladata

1. Az egyetemek és az ipar közötti tudásátadás a tagállamban állami kutatásokat finanszírozó valamennyi szervezet számára stratégiai és gyakorlati prioritás mind nemzeti, mind regionális szinten.

2. E területért minisztérium felelős, amelynek feladata a tudásátadást támogató kezdeményezések minisztériumok közötti koordinációja.

3. Minden tudásátadási tevékenységgel foglalkozó minisztérium és regionális államigazgatási szerv kijelöli azt a tisztviselőt, aki e tevékenységek hatásainak figyelemmel kíséréséért felelős. Ezek a tisztviselők rendszeresen találkoznak annak érdekében, hogy információt cseréljenek, valamint megvitassák a tudásátadás fejlesztésének lehetőségeit.

A szellemi tulajdon kezelésével kapcsolatos politika

4. Támogatják az állam által finanszírozott kutatásokból származó szellemi tulajdon megfelelő kezelését, amely megköveteli a megállapított elvek tiszteletben tartását, és az ipar jogos érdekeinek (például a kutatási eredmények bizalmas kezelésére irányuló ideiglenes kötelezettségek) figyelembevételét.

5. A kutatáspolitika támogatja a magánszektor bevonását a technológiai szükségletek meghatározása, a kutatásba való magánbefektetések ösztönzése és az államilag finanszírozott kutatásokból származó eredmények hasznosításának ösztönzése céljából.

A tudásátadással kapcsolatos teljesítmény és képességek

6. Az állami kutatószervezetek és az ott dolgozók megfelelő forrásokat és ösztönzést kapnak arra, hogy részt vegyenek a tudásátadással kapcsolatos tevékenységekben.

7. Intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy az állami kutatószervezetek igénybe vehessenek és könnyebben alkalmazhassanak képzett munkavállalókat (például technológiaátadási szakembereket).

8. Mintaszerződéseket, valamint a – bizonyos kritériumok alapján – legmegfelelőbb mintaszerződés kiválasztását megkönnyítő döntéshozatali eszközöket tesznek elérhetővé.

9. Mielőtt új mechanizmusokat (például mobilitási vagy finanszírozási programokat) hoznak létre a tudásátadás támogatására, konzultálnak az érintettekkel, beleértve a kis- és középvállalkozásokat, a nagyvállalatokat, valamint az állami kutatószervezeteket.

10. Elősegítik az állami kutatószervezetek erőforrásainak egyesítését helyi és regionális szinten, ha ezen intézmények kutatásra fordított kiadásai nem érik el azt az összeget, amely indokolná saját tudásátadási szolgálat létrehozását vagy szellemi tulajdonvédelmi menedzser alkalmazását.

11. A spin-off vállalkozások alapítását támogató programokat indítanak, amelyek keretében egyfelől vállalkozói képzésekre kerül sor, másfelől hangsúlyt fektetnek az állami kutatószervezetek, valamint a helyi inkubátorházak, befektetők, vállalkozástámogatási ügynökségek stb. közötti szoros együttműködésre.

12. Szakemberek alkalmazására is kiterjedő állami forrásokat biztosítanak a tudásátadási tevékenységek, valamint a vállalkozásoknak az állami kutatószervezetek felé irányuló kötelezettségvállalásai finanszírozására.

A nemzeti határokon átnyúló együttműködések közötti kapcsolat

13. A nemzeti határokon átnyúló tudásátadás és a más országbeli felekkel való együttműködés támogatása érdekében egyértelmű szabályokkal meghatározzák az állami forrásokból finanszírozott kutatásokból származó szellemi alkotások tulajdonosát, valamint ezeket az információkat – a tudásátadással összefüggő finanszírozási feltételekkel együtt – könnyen hozzáférhetővé teszik. Az Európai Unió legtöbb tagállamában, a szellemi tulajdonjogoknak az állami kutatószervezetek vonatkozásában kialakított, alapértelmezés szerinti rendszere az intézmény tulajdonjogának elvén alapul, szemben az e jogokat a „professzorok kiváltságának” tekintő megoldással.

14. Nemzetközi kutatási együttműködési megállapodások megkötésekor a projektben részt vevő országok általi finanszírozásra vonatkozó feltételekben minden közreműködő számára azonos jogokat biztosítanak, különös tekintettel a szellemi tulajdonjogokra és az azokból fakadó felhasználási korlátozásokra.

Az ismeretek terjesztése

15. Az állami kutatásokat finanszírozó szervezetek szabad hozzáférést biztosítanak az állami finanszírozású kutatásokból származó lektorált tudományos publikációkhoz.

16. Elősegítik a kutatási adatokhoz való szabad hozzáférést – tiszteletben tartva az adatok kereskedelmi hasznosításával kapcsolatos korlátozásokat –, összhangban „Az állami finanszírozású kutatások adataihoz való hozzáférésre vonatkozó OECD-elvek és -iránymutatások” című dokumentumban foglaltakkal.

17. A szabad hozzáférésre irányuló politika keretében, állami finanszírozással kialakítják a kutatási eredmények archiválási rendszereit (például a világhálón elérhető tárhelyeket).

A végrehajtás nyomon követése

18. Kialakítják az állami kutatószervezetek által a tudásátadás terén elért fejlődés nyomon követéséhez és elemzéséhez szükséges mechanizmusokat; például éves jelentés készítésére kérik fel ezen intézményeket. Ezeket az információkat, valamint a vonatkozó bevált módszereket a többi tagállam rendelkezésére bocsátják.